

מכתבים

ארצות הדמוקרטיות המשיכו בדרכה של דמוקרטיה. מלחמת-העולם השנייה, 1939—1945, שנגרמה עליידי היטלר ומוסוליני וגם כן עליידי אנטונסקו של רומניה, מנהיגים שקרנים ומיטוסמנים, אשר הביאו על ה' אנושות סבל וכאב כה רב והשמדה והרס ללא תואר. ההיסטוריה לא סלחה להם, וסיימו חייהם כפי שהיו מעשיהם. ארבע המלחמות שבין ישראל לבין שכניה הערבים, 1948, 1956, 1967, 1973, הביאו שפילות דמים, סבל, כאב, השמדה והרס, אבל לא הביאו פתרון לבעיותיהם של העמים שהיו מעורבים בקרבות. הפלחים המצרים העמלים בשדות ונא' בקים עם המידבר, הבינו כי אין מנצחים ואין גם מנוצחים במלחמות אלו. המאבק עם המידבר יותר חשוב. במידבר נתן משה את התורה, ובמידבר לימד מוחמד את תורת האיסלם.

סוף סוף, קם מנהיג אשר הרחיק את השקר כעיקרון למימשל, חזר אל האמת, גבר על הרע ושם את הטוב מעל הכל. מנהיג זה, נשיא מצריים אנוואר אל-סאדאת, מנהיג ריאליסטי, רגישותו, חינוך כו ותרבותו השאובים מן הסוציאליזם ה' הומוניסטי, סללו לו את הדרך לבצע ה' מיפנה ההיסטורי המופלא והמדעים הזה. למנהיג כזה מיטב ההוקרה וההערכה מאת פעיל ותיק סוציאליסטי שעלה על הבריקדות עוד בשנת 1920.

מרקו יוסף, תל-אביב

שר לביטחון-פנים

במיספר גיליונות של העולם הזה דנתם בהחלטת ראש-הממשלה, מנחם בגין, ל' מינוי שני שרי-ביטחון בישראל: שר' ביטחון שיהיה עוזר וייצמן ושר-ביטחון שני, שיהיה שר לביטחון פנים ולנושאי הטרור.

כתבתם כי לא ייתכן שבמדינה יהיו שני שרי-ביטחון. והנה, באה שבת הדמים של אוטובוס המוות, ולפי דעתי ניתצה מיתוס



זה. על פי אירועי העבר אנו רואים כי אחד האנשים היחידים, אם לא היחיד, המסוגלים לפתור את בעיית הטרור במ' דינה הוא שר-החקלאות העכשווי, (אלוף מיל). אריאל שרון. האיש שפתר את בעיית הטרור ברצועת עזה. יש להכפיף יחידות מסוימות של צה"ל והמיסטרזה לשר לביטחון-פנים, ובטוחני כי דבר זה טוב למדינת-ישראל, במידה שהשר יהיה בקי בנושאים בהם הוא עוסק. השר הזה אינו חייב להיות פוליטיקאי, אך לדעתי האדם המתאים לתפקיד הוא אריק שרון, הבקיא בנושאי הביטחון וה' טרור יותר מכל אחד אחר.

אורי בנדרלי, חיפה

הגיון מטורף

ה"ח"כ הבודד", "צייד-הקולות, המיקצו' עי", שומר החוק הקנאי, שמואל פלאטור שרון, רתח מזעם כאשר עיתונאים ואנשי-ציבור התבטאו לגבי עברו הפלילי, או עוררו תמיהות לגבי חוקיות בחירתו לכנ' סת. כשנתבקש להגיב על כך הודיע, ש' כל מה שנאמר עליו הינו עלילת-שקר ו' איים לתבוע לדין את מפציץ דיבתו. למר' (המשך בעמוד 16)

(המשך מעמוד 7)
נות מודקרים נטיפים — / של נורים וילדים, נשמות אביבים.

חנוך אורנסקי, תל-אביב

הממשלה אשמה!

אני מאשים את ממשלת ישראל באחר' ריות מלאה לטבח שבוצע עליידי המחב' לים בכביש החוף. אני מאשים את ממש' לת ישראל שהיא ידעה, באמצעות זרועות המודיעין, על הדירתה האפשרית של חוליית המחבלים דרך הים, והיא עיכבה ומנעה כל לכידה שלהם לפני שהגיעו לחופי המדינה.

ממשלת ישראל איפשרה את הטבח ה' איום לפני נסיעתו של מנחם בגין לווינגטון, כדי לשנות מן הקצה אל הקצה את המצב הפוליטי והתעמולתי ב' מיזרח-התיכון. כדי ליצור הצדקה לפעו' לה צבאית נגד אש"ף, איפשרה הממשלה רציחתם של עשרות יהודים, גברים, נשים וילדים חפים-מפשע.

ממשלת ישראל נושאת באחריות המוס' רית והמצפונית ובאחריות של שתיקה ל' מותם של אלה.

אריה זכבריוט, תל-אביב

המאבק לשלום

זמן קצר לפני הבחירות האחרונות הת' בשרנו על איחוד כוחות השלום (קרי — היווצרות תנועת של"י). כיום, בשעה ש' חשוב יותר מכל שכוחות השלום יפעלו במרוכז — ללא הבדל מיפלגתי אך עם בסיס אידיאולוגי ונכונות מעשית לפעו' לה בכל התחומים — דוממים מנגנוני של"י על כל זרמיה.

אינני מקל ראש בפעילות בכנסת. אך אם זו אינה משולבת בפעילות חיה לעורר את דעת-הקהל, היא עקרה וחסרת-תוע' לת. אני וכמה מחברי הצבענו של"י בבי' חירות, מתוך אמונה שהיו כוח לוחם. אך צר לי כי של"י נלחמה רק בבחירות, ועתה — דממה. אמת, עיתונכם פועל לבניית דעת-קהל, אך פעילותו רק בתחום הסגור של קוראי העיתון.

מן הסתם, בעוד חודשיים או שלושה יקרא בגין למישאל-עם בנושא השטחים, ושוב יישארו ה"יונים" מעטות ושוב יש' אלו (ותשאלו): "מה נעשה, ואנחנו כה קטנים?" זו תהיה אשמתכם הטהורה — אלא-אם-כן תתחילו כבר עכשיו באירגון פעולות למען השלום.

הפעולות חייבות להיות מגוונות — על קולות הרוב הדומם, הצף (ושאר שמות' התואר המקובלים) חייבים להיאבק. יש לפרסם מודעות על לוחות-המודעות ב' ערים ובדרכים, יש להתחם אנשים למען ויתורים. יש לחלק קונטרסים שבהם יוסי בר שהקונטרסס הלאומי הוא שקר והבי' רירה אינה בין שטחים לאבדון. אני פונה אליכם, כי העולם הזה, כמנגנון המרכז "קוראי שלום", חייב לצאת ולהילחם על דיעותיו. החודשים הקרובים הם קרי' טיים ובטוחני שאלפים יצטרפו סביב גר' עין שתרכונו.

דן ארבל, רמת-ים

מנהיג ריאליסטי

מוטו:

באם אפקוד — תציתו

באם אקדם — תבואו אחרי

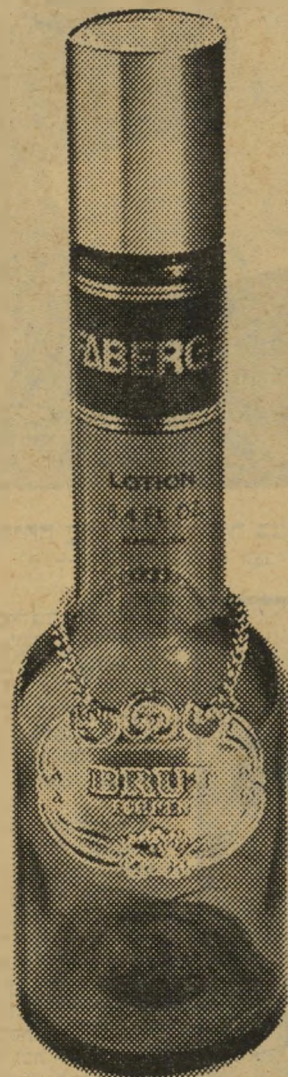
באם אסוג — תהרגו אותי

תרשו לאחד אורח צנוע ופשוט, בן 75 בגילו, מיוצאי הרפובליקה הסוציא' ליסטית רומניה, להתבטא, בכנות וכישר' רות, מה הוא מרגיש ומה הוא חושב, על המיפנה ההיסטורי: איש אשר עבר שש מלחמות, שתיים בארץ-מיצאו וארבע כאן, במולדתו האמיתית.

כל המלחמות שבתולדות העולם היו שפיות-דמים, השמדה והרסת נכסים ו' הישגים יצירות הגאונים של האנושות וגם של המוני השקטים והפשוטים גם יחד. הגורל האומלל הזה שפקד על האנושות נגדם עליידי מנהיגים שקרנים מיטוסי-מנים, חסרי מעצורי נפש אשר רימו וה' לרכז שולל את עמיהם.

מלחמת-העולם הראשונה, 1914—1918, נגמרה בהדחתו של קיסר גרמניה, וילהלם ושל קיסר רוסיה, ניקולאי. כל עוד שה'

מתנה לגבר יקר Brut



FABERGÉ
לאוהבי החיים

להשיג בשקם, המשביר לצרכן, כליבו שלום ובתמרוקיות המובחרות.



משווק ע"י לון

מרסום אבות

קבלת מודעות לכל העיתונאים במחירי המערכת



פירסום אידיאל

אבן גבירול 110 תל-אביב (פינת אנטוקולסקי) טלפון 227117, 227118 חניה הופשית

איני רוצה למות אידיוט על הליטאני

לכן אקרא במרחב

בימת מחנה השלום — הופעה בקרוב

תן טרמפ לחייל